

פרטיכל משיבת ועדת הכספים א.ס.א.
מיום 23.8.49

היו"ר ד.צ. פנקס
שר האוצר א. קפלן

חברי הועדה הנכבדים:
ה. פרומקין
י. רוקח
ד"ר א. גרנוה
ש. דיין
פ. נפחלי
א. אפרתי
ב. רפסור
א. הרצפלד
ד"ר י. כדר
א. בן-אליעזר
מ. בן-עמי

מפעם האוצר נוכחו:
ד"ר ברגמן
מר רונן
מר זגגי

מפעם משרד המשפטים:
הגב' הנמן.

- סדר היום:
1. הכנסת הסתיגות במס הכנסה.
 2. מס עזבון (ירושה)
 3. ארנונה
 4. סדר עבורה הועדה.

הישיבה נפתחה בשעה 16.00.
* * * * *
1. הכנסת הסתיגויות במס הכנסה.

ב. רפסור:
כשדובר על מס הכנסה הציע היו"ר שכל תושב המדינה חייב להגיש דו"ח על הכנסותיו. הציע חיקון בזמנו, ומבקש להכניס הסתיגות בקשר לכך. איננו בטוח אם ישמש בהסתיגות, אולם משאיר לעצמו את הזכות.
ההסתיגות היא: "בחוק שרורש הודעה בפיקוח על ההכנסות, תהיה רשות לפקיד האוצר ממס ההכנסה לפקח ולבקר על כסף במקבילם=במקבילם של אנשים החייבים במס במקרים ידועים גם בכנקים".
אם היו"ר יגיד בחוך דבריו שמוכן שזהו הפירוש של ההצעה שנתקבלה על ידי הועדה, יותר על ההסתיגות.

סבור שהתיקון שנתקבל בחוק נותן אפשרות לפקיד
 מס הכנסה לקבל ידיעות מהחייב כמס ומאנשים
 אחרים הנדרשים למסור דו"ת. זה קיים ברוב
 הארצות. השאלה היא אם אפשר לקבל חוק המבטל
 את הסודיות אשר בבנקים. לא היה מציע לרשום
 הצעה כזאת, אולם כמובן ישנה אפשרות.

צ

ד"ר א. גרנוח%

=====

בקשר לנקודת ההקפאה, מקבל את הפרינציפ של
 הורדת נקודת ההקפאה מ-1200 ל"ע ל-900, אולם
 מציע שהורדה זו כוחה יהיה יפה רק לגבי אנשים
 שהכנסתם היא 2400 ל"י לשנה. במצב הולוטה
 והמחירים כיום, הכנסה של 2400 ל"י אינה גבוהה
 מאד.

היו"ר ד.צ. פנקס:

=====

בזמן הדיון על הקליטה הודיע שישנה הסתייגות
 על בטול הירידה של נקודת ההקפאה. ישנן שתי הצעות
 נוספות, האחת היא זו שנמסרה כעת ע"י ד"ר גרנוח,
 והשניה של עצמו.

מציע שנקודת ההקפאה של 900 לירה תופעל רק על
 אנשים שאינם זכאים לנכיונות עבור לפחות שני
 ילדים.

להסתגלות לשינויים במצב הכלכלי

ישנה הצעה האומרת שירידת נקודת ההקפאה תופעל
 רק על אנשים שאינם זכאים לנכיונות עבור לפחות
 3 ילדים, או שני ילדים ונתפך.

סבור שמוטב להשאיר את החלטת הרב כפס שהיא,

ולהביא את ההצעות האחרות כהסתייגויות.

מבקש את מזכיר הועדה לברר מתי יובא חוק עם הכנסת
 לכנסת.

2. מס ירושה (עזבון)

פ. נפתלי:
=====

ועדת המשנה עמדה לפני בעיה אם לשנות את החוק, במחשבה פשוטה שמס זה הוא מס על הירושה ולא מס מהעזבון, בשולשנות לגמרי את מנהגו. מצד האוצר הייתה התנגדות לכך, ונציגי האוצר עמדו על כך שילקח כיסוד העזבון, ושרק חלק מהדיעות של מס ירושה יכנס למס עזבון. תפקוד ועדת המשנה היה להכין את הנוסח, ולכן לא יכלה להחליט את המס יהיה מס ירושה או מס עזבון. כדי שלא תהיה ערבוביה הוחלט לדבר על מס עזבון. ישנם שני סוגים יסודיים אחדים, וישנם דברים אשר בהם צריכה הועדה להחליט

ד"ר בדר:
=====

אחרי שהועדה החליטה מה שהחליטה, והחוק הועבר לוועדת משנה, ראה מיד שההצעה עומדת בסתירה להחלטת הועדה, כלומר שעומדים על שיטת מס ירושה ולא מס עזבון. הסכים לדון על ההצעה שהוגשה על ידי האוצר, ושהיא הצעת מס עזבון. שמר את הזכות לבוא לוועדה ולדרוש חוק מס ירושה.

היו"ר ד.צ. פנקס:
=====

קובע שהוחלט בהצבעה חוקית להסיל את המס על הירושה, לפי הסכום שהוא מקבל בירושה, ולא על העזבון. אם הועדה תרצה לשנות, תצטרך להצביע שוב. לגבי חוק הירושה נתקבלה ההצעה של יסודות. הועדה עברה על היסודות, וקבלה בכמה מהן החלטה ברורה. אם כי הועדה קבלה מס פשוט ולא מס פשוטה, עזבון, אין מניעה לעבור על הסעיפים ולתקנם.

פ. נפתלי:
=====

בהצעה היסודית הייתה מציגה של שני הפרינציפים. היסוד הוא של מס הזבון, והחשבו הוא לפי הירושה. לא הייתה לוועדת המשנה אפשרות לדון על הצעה זו על יסוד אחר.

סעיף 1.

קובע שחוק המס יכנס לתקפו בראשון לאפריל.

ד"ר א. גרנות:
=====

המס יכול להיות מס ירושה או מס עזבון.

שר האוצר א. קפלן:
=====

"מנהל" פרושו: "מנהל מס העזבון שנחמנה לפי

סעיף 23 / 32

סיכום:

=====

הסעיף נתקבל על ידי הועדה.

סעיף 2.

נתקבל על ידי הועדה.

סעיף 3.

3.(א)(2)

הגב' הינמן:

=====

אלה הם החשבונות בבנקים, או חשבונות שמנסרו לירי נאמן של נכס אשר שייך לכל אחד משנים או 3 אנשים, ואשר עם פטירתו של אחד עוברת הבעלות לשני או לשנים האחרים וכן הלאה. דבר זה קורה בין בעל ואשה או כשיש בעלות משותפת. אפשר לכתוב: "לאותו אדם אחר" ליתר ברור.

3.(א)(4)

שר האוצר א. קפלן:

=====

היתה הצעה שהתאריך יהיה ראשון לאפריל 1948, וכאן כתוב ראשון לאפריל 1949. (י. רוקח אשר ההצעה היתה שלו, מעיר שהתאריך שהציע היה ראשון למאי 1948). קובע שיש לתקן את הטעות.

3.(5)

ד"ר בוקר:

=====

קובע שהסעיף הוא נגד החלטת הועדה.

היו"ר ד.צ. פנקס:

=====

בסעיף 3(2)(א), מציע במקום "לאדם אחר" לכתוב "לזולת", אחרי "בעלות משותפת לנפטר". שואל מה פירושו? אם "עם פטירתו של האחד יהיו הנכסים מוקנים בשלמות לאחר". שואל מדוע החנאי.

מסביר שישנו חנאי נוסף, האומר שכל זמן שהיו בחיים היו שניהם בעלים משותפים. אם הפטירה של האחד, הנשאר בחיים נשאר הבעל היחיד של הנכס.

גב' חנמן:

=====

הנכס נשאר ברשות השני על פי הוראה מצד

שלישי, שאולי מחזיק בנכס. ברוב המקרים נמצא הנכס ברשות הבנק. בצורה כזאת מנהלים חשבון של אם ובן וכן הלאה, וכל אחד יכול למשוך מהחשבון בלי להתחשב עם זה כסף של האם או של הבן. נוסף לזה מוטרים הוראה שעם מותו של האחד יהיה השני הבעל היחיד של הנכס. ישנן שתי פעולות של העברת הבעלות, האחת בשעת יצירת החשבון המשותף, והשניה בשעת המות של האחד. בזמן ההפצצות נוצרו מספר גדול של חשבונות כאלה.

בן עמי:
=====

לפי סעיף 3(א)(2) מחברר שכל רפושו של הנפטר שממנו נוצרה שותפות, א עובר אחרי מותו לשני. קובע שהנוסח צריך להיות יותר בהיר. שואל מדוע יש צורך לכתוב: "שנרכשו מתוך נכסי הנפטר", ומקבל תשובה מהגב' הנמן שיש לכתוב זאת הואיל והנכס נחשב כנכס עזבוני. קובע שיכול להיות נכס שלא נרכש מנכסי הנפטר, אלא נחשב במחנה וכו'.

היו"ר ד.צ. פנקס:
=====

הכוונה לנכסים שנרכשו מתוך נכסי הנפטר, אם כי בשעת פטירתו היו משותפים לו ולאדם השני. מציע לכתוב כמו בסעיף א': "נכסים שהיו בבעלותו של הנפטר בשעת פטירתו".

שר המשפטים:
=====

היו"ר ד.צ. פנקס:
=====

ההנחה היא שלכל אחד יש מחצית מהסכום. פת-שארם אין זה חשוב אם הנכסים היו בשלמות בבעלותו או רק בחלקם, אין זה חייב להיות חצי מהסכום. חולק על כך שמחשבים כאילו כל הסכום היה שייך לנפטר. אם הנפטר נחן מתנה, אינו מביך מדוע יהיה דין מהנה זו שונה מדינה של כל מתנה אחרת.

הגב' הנמן:
=====

ט. בן עמי:
=====

יש להתעכב על המקרה שאילו מתכוונים, ושאיננו עזבוני כולל. נכסים שנרשמו מתוך נכסי הנפטר ושהיו בשעת פטירתו משותפים לא ולזולת, נחשבים

ד"ר בדר:
=====

עד שיוחלט על האריך סופי.

מ. בן עמי:
=====

מציע לגמור את הסעיף 3(א)4 אחרי המלה:
"סעד" כי אם אדם נותן מתנה, ואם מישהו צריך
להחליט אם המוסד מתאקיס או לא, יכולה
להיות החלטה שרירותית, כי אין המדובר בשר
האוצר, אלא בכל שר אוצר שיכול להיות. החוק
צריך לחת את ההוראה ולא האוצר.
כתוב "מתנה אחרת" לא כהוב לאיזה מתנה הכוונה
מבקש הסבר.

היו"ר ד.צ. פנקס:
=====

אם המדינה מחליטה לקחת מן התושב מסים
מיוחדים, היא מוכרחה להיות בטוחה שלא יהי ו
מסים שאינם מוצדקים לגבי רצון המדינה. אם
אדם מרויח סכום מסוים, ורוצה להקדיש אותו
למוסד כמושב זקנים, קובעת המדינה שהוא יכול
לעשות זאת רק בגבול של 7,5% אחוזים. אם
המדינה קובעת שמכל עזבון היא מקבלת חלק,
אין אדם רשאי למעט את נכסיו כדי למעט את
חלקה של המדינה על ידי נכסים אלה. הדבר
דומה במדה מסוימת לחוק שירות הבטחון, המצוה
שאין אדם רשאי לתבל בגופו כדי למנוע על ידי
כך את החייל הבריא והמוכשר. אם אדם נותן
מתנה תוך שלש שנים לפני מותו, בדרך כלל מתנה
זו היא חלק מהעזבון. גובים ממנו מס עבור
מתנה כזאת, אלא אם נתן אותה למוסדות צבוריים
אשר שר האוצר יאשר אותם.

ד"ר בדר:
=====

סוען שגם בפקודה זאת הגורם המכריע הוא עצם
המס, מס עזבון או מס ירושה. מס עזבון נבנה
על יסוד זה שהאוצר שותף לכל עזבון. מס
ירושה נבנה א על יסוד אחר, והוא, כיון ש
שפלונני מקבל ירושה, הוא מוכרח לתת את חלקו
ממה שהוא מקבל למדינה. ברור, לפי צורה מס
ירושה, שאם אדם נותן למוסד צדקה, ורוקא
שנה או שנתיים לפני מותו, אפילו חלק מנכסיו

אולי לא היה עושה לו היה יודע על החוק. אם
 המס הוא מס עזבון, מבין את החוק.
 ככל מקרים כאלה, כשנוחנים לידי המנהל, או
 לידי שר האוצר רשות להחליט איזה מוסד זקוק
 לפריבלגיות כאלה, ואיזה לא, קל למפלגות
 הקואליציה לומר שיש לה אימון לממשלה. אולם
 כשנפגשים בכל/גע/צד בהפליה קשה בכל שטחי
 החיים הצבוריים, לא יכול להיות האמון הזה
 למפלגות האופוזיציה. יש למצוא ק"מ אוביקטיבי.

היו"ר ד.צ. פנקס:
 =====

מסכים להערה של ד"ר ברר שהמס הוא מס על היורש
 לפי גודל הירושה. יש לשנות את הנסוח. הועדה
 אינה יכולה להחייב לקבוע את החוקים על פי
 סעיף עזבון ולא על פי ירושה.

שר האוצר א. קפלן:
 =====

סבור שענין זה אינו שייך הנה. אם יקבעו מס
 ירושה, כל אחד יחלק את הרכוש.

א. בן אליעזר:
 =====

סבור שנסוח הסעיף אינו ברור. כתוב "מתנה
 למטרה אחרת" זה יכול להיות לעתון, לעיריה ועוד
 ועוד. זו סמכות יותר מדי גדולה לאדם אחד להחליט
 יש לשנות את הנסוח, ללא קשר עם העמדה הפרינצי-
 פיאלית.

היו"ר ד.צ. פנקס:
 =====

אם הכוונה למטרה אחרת, הרי זה בסדר. אם המטרה
 לאדם אחר, יש להגיד זאת.

הגב' הנמן:
 =====

המטרה יכולה להיות: למאג/שק/ למודים של בן,
 נשואים של בת וכו'.

היו"ר ד.צ. פנקס:
 =====

מציע לכתוב: "וכן לא מחנות לזולת או למטרות
 אחרות שאינן מופרזות וכן הלאה."

מ. בן עמי:
 =====

מציע: "אולם לא יחשב כנכס עזבון מחנה שנחנה
 כאמור לקרן, למוסד צבורי.... סעד, אם הם
 במסגרת של 40% מהעזבון בכללו."
 כמו כן מציע לכתוב: "כל מחנה לזולת, או לאיזה
 שהיא מטרה אחרת (כמוכז מוסרית) שאיננה עולה

על 15% או 10% מהעזבון.

סיכום:
=====

הועדה קבלה את הצעת האוצר.

בן עמי שומר לעצמו זכות להסתגלות לאחר

שהועדה דחתה את הצעותיו.

ד"ר א. גרנות:
=====

מציע לעבור רק על הסעיפים אשר בהם יש הפרשים

בין הצעת הועדה והאוצר, ולהתעכב רק על דברים

פרינציפיוניים לשם החשן / אע" / עבודה הועדה.

היו"ר ד. צ. פנקס:
=====

מציע לעזוב את החוק ולדבר קודם על התקציב

כולו.

ה. פרומקין:
=====

מציע לעבור לרשימת לוח שעורי המס, והחברים

יעיינו בינתיים בכל ההצעה.

היו"ר ד. צ. פנקס:
=====

מציע לקבל את הצעת פרומקין.

ה
סיכום:
=====

הועדה החליטה לעבור על לוח שעורי המס.

לוח שעורי המס.

סעיף 1. (ב)

היו"ר ד. צ. פנקס:
=====

אדם קבל חלק מעזבון והמוריש צוה בצואתו שעל

פיה מקבל אדם את החלק הזה, ישולם המס מהעזבון

ולא ינכו מחלק זה. כחלקו בעזבון יחשב אותו

הסכום שאחרי נכוי המס החל לגבי סכום זה היה

מתאים לשווי הפכס שנטל האדם.

גב' הנמן:
=====

אדם שקבל 10.000 לירה לפי צואת אביו, וכל

הכסף האחר הולף ליורשים מסוג אחר, יחשבו

לו כאילו קבל את ה-10.000 נטו, כלומר למעשה

כאילו היה מקבל ש 12.000 ברוטו.

היו"ר ד. צ. פנקס:
=====

מציע לחזור לענין זה אחר כך.

סעיף 5 ב'

הגב' הנמן:
=====

מעירה שלגבי סוג א' ישנה שגיאת דפוס. קבע

3000 לירה ולא 5000 לירה כפי שכחוב;

מ. בן עמי:

=====

מעיר שנתקבלה החלטה מוסכמת על דעת ועדת המשנה ונציגי האוצר, ושאיננו רואה בסוגי מתאים לה, לגבי העובדה שכל סוג מהסוגים הנזכרים הם יורשים וחלקו של כל סוג יחשב כעזבון לעצמו. אשר לסכום 3000 או 5000, טרם הוחלט, כי היתה דעה שלגבי ילדים יהיה הסכום 5000 כמו לגבי בן זוג. טרם הוסכם על כך.

ביחס לנכוי מהעזבון, ישנה דעה שצריך להיות 5000 לירה, ולא 2000 לירה, גם לגבי סוג א' וב'. הסעם הוא בזה שבין הערכת האוצר של עזבון, ובין הסכום הממשי המקבל בפועל, ישנו הבדל גדול. הסבלה המוגשת לוועדה אינה ממצה את הדעת שהובעו בוועדת המשנה, לא דעות הועדה ולא דעות האוצר.

ד"ר א. גרנום:

=====

קובע שישנה הגבלה לעומת מה שהיה בקשר לסוג הראשון. אינו מבין מה היתה המטרה של החשוב החדש. לא מוכרח להיות צירוף הסכום. כתוב "בן זוג" "בה זוג" או "צאצא". אם מצרפים את הסכומים, הרי 10.000 לירות חפשיות, ואינו יודע אם סכום זה הוא נכון. ההפרשים גדולים מדי.

ג. רפטור:

=====

לפי הצעת הסבלה, אין סכויים להכנסה של חצי מליון לירות כפי שרשום בתקציב. זה תלוי כמוכן במספר האנשים שימותו.

לגבי סוג א' 12.000 לירות פטורות, לגבי סוג ב' 6000 ל"י פטורות, ולגבי סוג ג' 5000 לירה פטורות. בדרך כלל לסוג ג' שייכים אנשים שלא התקיימו על חשבון הנפטר ולא היו תלויים בו.

לפני זמן מה בקש שימציאו לו את חוק מס הירושה כבריטניה. כבריטניה פטורות לא יותר מ/2000 לירות. המכסימום אצלם הוא 50%, ב-250.000 לא"י.

אם מדברים על תקציב, ולוחצים על הכנסה, הרי זה מוצדק. אם אדם שיש לו ירושה של 10.000 פונט והוא פטור ב-5000 פונט, ועל 5000 פונט ישלם מס בשעור של 7% או 10%, זה אינו דבר המוני. אם מדברים על

דירוג אין זה מוצדק. מוכן לקבל מכסימום של 5000 לירה עם ילדים, אחרת ברור שאין חקציב של חצי מליון פונט.

מוכן לבדוק את הדבר ~~א~~ עם ד"ר ברגמן ולהכניס תקננים.

סבור שהטבלה שהציע האוצר מצומצמת מדי. הרוחים בין הסכומים הם גדולים ויש לפרט. לגבי סוג ג' מוכן להיות יותר אכזרי. ימציא את הצעתו בכתב לפי הסדר המקובל.

היו"ר ד.צ. פנקס:
=====

שואל איך הטבלה יכולה להיות מוחאמת לעקרון שהיורש משלם לפי גודל ירושתו הוא. שואל איך הפרוצדורה, ומתי תגיע ירושה כזאת לחלוקה. אם ישנם יורשים מסוגים שונים, מה נעשה בקשר לחלוקה והאם גובים את המט אחרי החלוקה.

שר האוצר א. קפלן:
=====

אינו רוצה להכנס לפרטים הטכניים. מדבר על הפרינציפ. ההצעה היא פשרה שנתקבלה בוועדה. האוצר ~~התקבלה~~ הלבא לפי הפרינציפ של עזבון, מבלי להתחשב עם מספר הילדים. הובעו דעות בעד זה. הובעו דעות שהפרינציפ של עזבון אינו צודק, כי גובים את אותו המס אם ישנו יורש אחד או חמישה. היה נסיון לעשות דבר מעורב. אפשר להתוכח על המינימום המשופר. אחרי שהועדה תקבל את הפרינציפ, אפשר יהיה לקבוע את הסכומים המנימליים עבור כל סוג. ד"ר בדר חושב שיש לחלק קודם את הירושה, ואחר כך להטיל מס לכל אחד. אם יהיה כך, לא יגמרו אף פעם את החשבונות. סבור שהחלוקה ל-3 סוגים צודקת, וסבור שאב המשאיר לילדיו ירושה, יש לשחרר מסכום יותר גדול מאשר במקרים אחרים. ד"ר גרנות טוען שהאשה תקבל פחות לפי זה. צודק יותר שהקרובים ביותר, והאנשים התלויים בירושה יקבלו יותר. צדק בן עמי כשאמר שעד זמן שקבלתה ירדו כמה אלפים מהירושה. בהשואה לחו"ל ~~ל~~ ~~ל~~ מס לא קטן. בדרגות הנמוכות ביותר גובים

אחוזים קטנים,

ואחר כך מגדילים, ועולים בהדרגה.

היו"ר ד.צ. פנקס:

=====

ממי גובה האוצר את המס, מאיזה נכס, ואיך, במקרה שהירושה היא 100.000 ו-30.000 משותררים מתחלקים ה-70.000 בין הירושים; האם קורט שהירושים צריכים למכור נכס?

שר האוצר א. קפלן:

=====

אם הנפטר הוריש מאה אלף לירה, ושליש אלף חפשיים ממס נשארים שבעים אלף שאינם חופשיים ממס. סוג א' מקבל מזה, נניח, 40.000 לירה; סוג ב' מקבל עשרים אלף וסוג ג' עשרת אלפים. אם מחליטים שיש להוריד מהם 10.000, 7000, 3000, מורידים מכל השבעים אלף עשרים אלף לירות. מחמשים אלף לירות הנותרים יקבל סוג א' 30.000, סוג ב' 15.000, סוג ג' 5000. לפעמים יש צורך למכור נכס, לסדר שותפות וכו'.

היו"ר ד.צ. פנקס:

=====

איך יוכל הירוש לדעת כמה נופל בחלקו?

ד"ר ברגמן:

=====

כדי לדעת שמישהו יורש, עליו לדעת מי יורש אהו.

אם יש יורשים מסוגים שונים, אפשר לשבת יום אחד ולחשב כמה כל אחד מקבל. קשה יותר כשאינן אפוטרופוס

פ. נפתלי:

=====

שר האוצר אמר שהטבלה היא פשרה שאושרה על ידי

הועדה. קובע שזה אינו נכון, שזו פשרה על בסיס

של הויכוח, ובועדת המשנה נקבע שאין מצביעים עליה,

כי הועדה לא הייתה מורכבת מכל הסיעות. ההצבעה

צביכה להיות במליאת הועדה.

מקבל את הפשרה, כי איננו רואה ברגע זה אפשרות

לעשות זאת בצורה אחרת.

מציע לקבל את ההצעה. היא אינה אכזרית, כי הסכומים

החופשיים הם די גדולים. אם מישהו אומר שעל בסיס

של ההצעה זו לא נקבל את הסכום, הרי אין אף

אחד יכול לדעת, כי לא היה למדינה נסיון

בענין זה. מציע לקבל את ההצעה כנסיון.

ד"ר א. גרנות:

=====

שואל מדוע צמצמו את מספר הדרגות מ-8 שהיו קודם.

מציע להרחיב את מספר הדרגות.

ד"ר בדר:
=====

רואה דברים כלתי הגיוניים בהצעה. מתכוון לדברים שבמוד 13. לפי הכתוב, אם היורש הוא אב, הוא יקבל נכוי של 4000. אם כל העובון הולך ליורש אחד שהוא לגמרי זר הוא יקבל נכוי של 5000. איננו מבין מדוע צריך האב לקבל פחות מהזר. אם נשאר בן יחיד, הוא מקבל נכוי השווה לזה של הזה.

הירושה

אם נשארו שני בנים ולא יותר, וכל אחד מהם הולכת לשניהם, יהיה הנכוי 8000. אם הירושה הולכת לבן או לאדם זר, יהיו הנכויים 10.000. אין בזה הגיון ומבקש לשנות, את הדבר.

מציע שהנכוי היסודי יהיה אחיד לשלשת הסוגים גם יחד. הנכוי חלוי לא במספר היורשים, אלא

במספר הסוגים, ואת זה צריך לשנות.

שאינו

מס הירושה הוא אחד הגורמים המשפיעים על

הפעילות הכלכלית של אדם הנמצא בארץ. הוא יעשה את כל המאמצים כדי להגדיל את רכושו, ולא ישים לב למס שיהיה אחרי מותו. המצב שונה לגמרי אם

האדם הוא חושב ארצות הברית ויש לו רכוש גדול,

והוא מתחשב אם לעבור לא"י או לא. כל אדם נוקח

בחשבון את מס הירושה, ולפעמים מס זה משמש כ"מ

להחלטה. יש להבדיל בין ארץ בשלה שהמבנה הכלכלי

שלה מוכן וקבוע, ובין ארץ שכל הסכויים שלה עם

רק בפיתוח. לא תהיה שום התקדמות מעשית מבחינת

רכוז ההון. יש לקחת בחשבון שאנו תלויים בהון

מבחוץ. מס הירושה בארץ מוכרח להיות נמוך יותר

מאשר בארה"ב ב-10%, ולפחות ב-50% יותר נמוך

מאשר בברטניה. כיון שאין בארץ מליונרים אשר יש

50% מבין את נקודת המבט הפיסקלית של האוצר

אשר לפיה יש לגבות את החמשים אחוז מאנשים שיש

להם פחות. אולם מנקודת מבט של פחות הארץ זה יזי

פונה אל שר האוצר ומבקש אווה לעשות רביזיה שלמה

קיימים בארץ בחי משפט מוסלימים שיש להם שפוט
אכסקלוזיבי על הירושה של המוסלימים. יש לדאוג
לשווי זכויות בעניין זה, הגורם לכך שהדת השלטת
בארץ לפי החוק היא האיסלם. סבור שלמוסלימים בארץ
אין הכנסה גדולה אולם יש להם רכוש, ונפטרים וכן
הלאה.

אשר לנוצרים, יש להם דרך לסדר את הירושה בבית
משפט נוצרי כאילו היה אכסקולוזיבי, ישנה אפשרות
קטנה להחערב בעניין. איננו נוגע בבחי המשפט הדתי
היהודים, כי מקוה שאם ישתפו פעולה עם הממשלה בקשר
עם מס הירושה.

סבור שהשעה לא תהיה הכנסה ממס זה יותר ממאה אלף.

י. רוקח:
=====

באים מומחים מחו"ל בעניינים שונים. מציע להביא
מומחה, ואפילו מומחים יהודים ישנם, אשר יוכל
לעבוד ולהחליט בעניין זה.

אשר לחוגים השונים בארץ אשר יש להם שיפוט שונה
בקשר לירושה, קובע שגם לרבנות יש שיפוט על
עניינים כאלה. החוק הרבני קובע ביניים מיוחדים
כלפי האשה. במקרה כזה צריכה להיות הסכמה מכל
הצדדים היורשים ללכת למשפט רבני.

מציע שיהיה הכדל בין יורשים בגיל נמוך, לעומת
יורשים שהם בגיל יותר קשיש. חנוך של ילדים
ופרנסתסא והטיפול בהם עולים הרבה, בזמן *שחאגה*
שהיורש הקשיש בדרך כלל מהקיים מעבודתו.

שואל מה קורה במקרה שהנפטר מוריש בית, ואם
הממשלה היא בעלת בית של חלק של נכסי דלא ניידים.
מקבל חשובה מהיו"ר שלממשלה יש משכנתא על פי
החוק עד + שהסכום משחלם על ידי משהו.

סבור שהממשלה תקבל את החצי מליון. מציע דירוג
קונסרבטיבי בקשר למס הזה בשנה הראשונה.

לפי המדובר קובע שהועדה הסכימה לקבל את השיטה
המעורבת של מס עזבון ומס ירושה.

בקשר לאנשים הבאים מחו"ל, אינו מתחשב בהם באופן

שר האוצר א. קפלן:
=====

המשקיעים בארץ, עושים זאת בצורת חברות.

השאלה היא מה לעשות עם האנשים העוברים לחיות בארץ. על זה יהיה צורך לדון בקשר להשקעות הון.

לפי החוק הקיים, מי שיש לו הון בחו"ל צריך

להודיע על כך לממשלה. יש לאוצר כאילושות

לחבוע שהוא יעביר את כבושו ארצה. זה מפחיד אנשים

אחרי החקציב הבוא הצעת חוק של השקעת הון, ושם

עומדת גם השאלה של אנשים בודדים. תהיינה הקלות

לבודדים אשר ישקיעו הון בארץ. אשר למענה שאין

הידיעה של חברת הועדה ושל אנשי האוצר מספיקה,

הרי המצב היה בדיוק אותו דבר בקשר למס הכנסה

למשל, אחד החוקים המסובכים ביותר. לומדים מהנסיון

המשפט העברי, המוסלימי או הנוצרי צריך לקבוע

איך לחלק את הירושה. אם האוצר יקבל את החלוקה

שלהם, אין זה מקשה מבחינת המסים.

מוכן לקבל את ההצעה לנכות לכולם 2000 פונט.

מוכן לעבור שוב על הטבלה ולהכניס תקונים. מוכן

לקבל את הצעת י. רוקח להגדיל את הנכויים לילדים

יורשים, לעומת הנכויים של המבוגרים. יש לקבוע

גיל. באנגליה הגדילו את המס באופן ניכר בשנים

האחרונות.

מציע לקבל את המס ולא לדחותו.

נגד דחית המס. מציע לבחור ועדת משנה, גדולה

משהיחה, אשר תדון בחוק זה, ותנסה את הפרטים.

הבעדה תביא רק החלטות הסתיגויות לוועדה המלאה,

וידונו רק על ההסתיגויות, ותהיינה הצבעות.

נבחרו לוועדת משנה: מ. בן עמי, ד"ר בדר פ. נפתלי

י. רוקח ד"ר א. גרנות ב. רסור א.מ. גנחובסקי

(או ד.צ. פנקס).

היו"ר ד.צ. פנקס:

=====

שר האוצר:

=====

מציע לקבל את הפרינציפ של השיטה המעורבת, ושל

החלוקה לשלושה סוגים. א/ק/א.

ד"ר א. גרנות:

=====

מציע להחליט גם על הגדלת מספר הדרגות.

פ. נפתלי:

=====

חומר בהצעה, כי אחרת לא תוכל ועדת המשנה להחליט.

היו"ר ד.צ. פנקס:
=====

מציע למסור כהוראה לוועדת המשנה שילכו עד כמה שאפשר בשיטה המעורבת, ולפי ההצעות שהושמעו בוועדה

ד"ר א. גרנות:
=====

מציע שיוחלט לקבל 3 סוגים, ושיוחלט לקבל את השיטה המעורבת, כי אחרת לא תוכל ועדת המשנה לעבוד.

סיכום:
=====

הועדה החליטה:

לגבי קביעת הלוח, יהיו יותר שלבים מאלה הרשומים בלוח הנוכחי.

שהיורשים יחלקו לגבי המס הזה לשלושה סוגים, הרשומים בהצעה.

שישיו נכויים, אל סכום מסוים, ואחר כך תשלום מס באחוזים מסוים, לכל סוג לחוד.

שועדת המשנה תלך לפי השטה המעורבת.

ועדת משנה מקבלת יפוי כוח לקבל גמור את החוק;

ישבו בה חברים מכל הסיעות המיוצגות בוועדה

הכספים, וכל סיעה תוכל לדרוש סכות הסתיגות. רק

ההסתיגויות חובצנה בפני הועדה.

היתה הסתיגות בקשר לבטוח. זה יועבר לדיון בוועדה

יחד עם שאר ההסתיגויות. ועדת המשנה חייבת

להביא את ההצעה בכתב לא יאוחר מיום ב' בבקר.

\$\$\$\$\$\$\$\$

3. ארנונה.

שר האוצר א. קפלן:
=====

ישנם קשיים בקשר לארנונה, ומוכן לשמוע הצעות

מהחברים. ישנו קושי כספי. אם תדחה הגביה של

המס הזה לסוף / אוקטובר, גט את תהיינה הכנות

קודמות ותחיל הארנונה לפעול רק בסוף נובמבר

וישאר רק 5 חודשים. בהתם לכך תהיינה ההכנסות

יותר קטנות, ובהתאם לזה יצטרכו לקבוע את ההוצאות

המטרה היתה להקדיש את הארנונה לשני סעיפים,

לנזקי מלחמה, 2.400.000 ל"י, ו-600.000 ל"י

למשרד נפגעי המלחמה. 60.000 ל"י נוספות למשרד

ה-600.000 ל"י היו מיועדים לשלשה סעיפים, עזרה
 למפונים נפגעי מלחמה בגוף ונפגעי מלחמה ברכוש.
 סכום זה חסר לשלשה מליון.
 תגמלת/אשקת/גזמת/למ/את/תתקבל/ה/האוצר מקוה
 והאוצר פועל מחוץ תקוה שהארנונה תאושר. לשיקונו
 אין נוחנים כסף לעת עתה. עומדת השאלה והסכנה
 שיחסרו בתקציב 600.000 לירה לשמונה חדשים,
 כלומר 400.000 ל"י ויותר על סוף תגמלת השנה.
 היה פשוט מאד לקצץ את יתר הסעיפים, אחרת יהיה
 קשה לקיים את הפעולות. אפשר לומר שכפרינציפ
 החליטה הועדה לקבל את הארנונה, ועל חשבון זה
 להוציא בינתיים שלשה מאות או ארבע מאות אלף
 פונט. מבקש את הועדה להציע סדור.

פ. נפתלי:
=====

ההוצאות האלה אינן קשורות עם הכנסת מסוימת. אין
 כל ספק שבעוד חדשיים יוחלט על קבלת הארנונה.
 יש בינתיים לסדר הסוואה בתקציב, כדי לשמור
 על אזור התקציב.

י. רוקח:
=====

היחה ועדת פשנה ושמעה הבקר הרצפה מד. הורביץ
 שונה לגמרי מהערכה של שר האוצר על סעיפים אלה.
 דובר על כך בהרחבה, והוא אמר שזה אינו ענין
 של בטוח ולא קשור עם שיקום חיילים. נחקבלה
 הצעה על יסודות אחרים הנוגעת לבטוח ההדי של
 4 סוגים. סבור שהדברים האלה אינם קשורים אם
 התקציב הרגיל. יש מקום לשקול רחב ומעמיק,
 הכין הצעת תקציב של הכנסה והוצאה, ומכניס
 כ-60 אלף לירה לשיקום נזקי מלחמה לתקציב
 ומזן אותם. הוא מפריד את הסכום הזה מהשני
 מליון וארבע מאות אלף.

שר האוצר א. קפלן:
=====

אי אפשר לקבל את הצעתו של נפתלי, ולעשות בגדלה
 מסורת של ההכנסה. להפך מוכן לקבל החלטה
 הנוחנת רשות לקבל הלואה על חשבון ההכנסה. אינו
 מאמין, שאפשר לאזן בלי קושי את התקציב הרגיל,

ד"ר גרנות:
=====

מציע שועדת הכספים תתן רשות לשר האוצר להוציא
390.000 עד 400.000 לירה בצורה שהוא ימצא לנכון.
הועדה המצא אחר כך את המקור הכספי אשר יכסה
את הסכום.

היו"ר ד.צ. פנקס:
=====

מתנגד להצעה. תקציב של משרד נפגעי המלחמה צריך
להופיע בספר התקציב. הסכום של 660 אלף לירות
כולל כמאתים חמשים אלף שהם נזקים ברכוש ולא בגוף
מן הארנונה צריך לכסות את נזקי הרכוש ולא את נזקי
הגוף. אם קובעים את הכלל הזה, אפשר לדחות את
ההוצעה עד הראשון \$\$\$\$\$\$ לאוקטובר. חסרים
לתקציב 350 אלף לירות לשנה שלמה. יש למצוא את
הסכום הזה. מציע להניח שאת העניין של הארנונה
יסדרו אחר כך, ותבוא הצעת חוק מיד אחרי הפגרא.

ה. פרומקין:
=====

סבור שיהיה הכרח/לעזת/ לשלם את נזקי הגוף מכספי
הארנונה. מציע להודיע שנוזקי הגוף יכוסו מהארנונה
כשיובא החוק אחרי הפגרא.

ד"ר בדר:
=====

אסור להכנס לעצם העניין. יש להביא לכנסת הצעת
רזולוציה קצרה מאד שהכנסת מציעה לממשלה, או
מחייבת את הממשלה להביא בפניה, מיד אחרי הפגרה
הצעת חוק ארנונה לבטוח נסקי מלחמה שכוחה יהיה
יפה מראשון לאפריל 1949. בזה כאילו תתקבל גם
חוקת רשמית לעובדה שחוק זה לא רטרואקטיבי,
וזה תהיה הזרה לבעלי הנזקים.
אם יהיה גרעון אחרי כל ההכנסות, אינו סבור
שהאזון הכרחי.

היו"ר ד.צ. פנקס:
=====

אי אפשר לתקיים משרד ממשלתי על יפוי כוח שנותנים
לשר האוצר.

שר האוצר:
=====

ד"ר גרנות טוען שאפשר לכתוב בתקציב הכנסה על
חשבון הארנונה, וזה רטרואקטיבי.

היו"ר ד.צ. פנקס:
=====

מסכים. מציע ששר האוצר יביא מחר בבקר את הנוסח
של החלטה בכנסת, ולעצם החוק חשוב הועדה אחרי

הפגרא.

סיכום:

=====

הועדה קבלה את הצעה האחרונה של היושב באש.

פסק דין = פסק דין = פסק דין
=====

שר האוצר א. קפלן:

=====

ב. רפטור שאל מתי יש אפשרות להגיש הצעות בנוגע למסים נוספים ולהכנסות נוספות. כדאי שחיה שיחה לפני הסיכום על ההוצאות.

היו"ר ד.צ. פנקס:

=====

מציע לעבור מחר בבקר על ההכנסות, ואם יש למשהו הצעות ושנויים בהכנסות יוכל להביא אותם מחר. מבקש לעבור על חוק שבח מקרקעים, ולהעיר הערות.

הישיבה ננעלה בשעה 20.00